Dosarul nr. 4-1007/2025
4-25059794-12-4-02052025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

15 septembrie 2025 *****

Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Elena Costiuc;
Grefierului Ivan Bulgac
cu participarea:
Agentului constatator din cadrul Preturii sectorului Botanica, *****
Făptuitorului Ivan Papiranschi,

Examinând în şedinţă publică cauza contravenţională pornită în privinţa cet. Papiranschi Ivan, născut la data de *****, IDNP *****, care se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 179 din Codul contravenţional –

C O N S T A T Ă:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. PMC01 003866 din 24 aprilie 2025, încheiat de către agentul constatator ***** din cadrul Preturii sectorului Botanica se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 179 din Codul contravenţional, adică „*Executarea construcţiilor de orice categorie, a lucrărilor de modificare, reamenajare, consolidare şi reparaţie capitală a clădirilor şi edificiilor, indiferent de tipul de proprietate şi de destinaţie, fără autorizaţie de construcţie, precum şi a construcţiilor ce cad sub incidenţa legislaţiei privind calitatea în construcţii fără licenţă eliberată în modul stabilit*”.

Agentul constatator, în ședința de judecată, a relatat că, în urma deplasării în teren la adresa CCG 13/1, a constatat că se execută lucrări de construcție de tip depozit, pe amplasamentul unui fost garaj, în lipsa certificatului de construcție și a certificatului de urbanism, contrar prevederilor Codului de urbanism și construcții. Este vorba despre trei garaje separate, iar în locul acestora se construiește în prezent o clădire unică, a cărei suprafață depășește suprafața cumulată a celor trei garaje. Procesul-verbal a fost întocmit în prezența făptuitorului, care a recunoscut că el este cel care desfășoară lucrările de construcție. Consideră că, indiferent de titlul de proprietate, aceste lucrări nu pot fi efectuate fără actele permisive necesare.

Făptuitorul a declarat în ședința de judecată că a cumpărat garajul în anul 2022, iar construcția metalică era deja existentă. În anul curent, au început instalarea panourilor de tip „sandwich”, adică a pereților, iar în anul 2025 au intenționat să îmbunătățească aspectul construcției.

Audiind participanţii la proces şi examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată consideră că faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 179 Cod Contravențional este dovedită pe deplin, reieşind din următoarele considerentele.

Instanța reține că, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute și relative, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că „examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, „persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod”.

Norma art. 10 din Codul contravențional, specifică că „constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională”.

Conform art. 375 din Codul contravențional: „(1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional”.

Reieşind din normele vizate, dar şi analizând circumstanţele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată remarcă faptul că agentul constatator a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de sancționare.

Instanța constată că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. PMC01 003866 din 24 aprilie 2025, încheiat de către agentul constatator ***** din cadrul Preturii sectorului Botanica, cet. Papiranschi Ivan se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 179 din Codul contravenţional, adică executarea construcţiilor de orice categorie, a lucrărilor de modificare, reamenajare, consolidare şi reparaţie capitală a clădirilor şi edificiilor, indiferent de tipul de proprietate şi de destinaţie, fără autorizaţie de construcţie, precum şi a construcţiilor ce cad sub incidenţa legislaţiei privind calitatea în construcţii fără licenţă eliberată în modul stabilit. Pentru faptul că, *la data de 17 aprilie 2025 ora 12:30 min. în *****, str. *****, pe terenul CCG 13/1, cet. Papiranschi Ivan, a executat lucrări neautorizate a unei construcții din materiale ușor demontabile în locul garajelor 416, 417 și 418, fapt ce contravine prevederilor art. 104, 148 și art. 150 din Codul urbanismului și construcțiilor ,r. 343 din 28.12.2023.*

În sensul dat, instanța de judecată atestă la materialele cauzei contravenționale existența în calitate de probe:

*- Actul de examinare și constatare a lucrărilor neautorizate de construcție. - Planșe fotografice ce reflectă aspectul lucrărilor de construcție și al construcției în ansamblu. - Notă informativă privind executarea lucrărilor de construcție neautorizate. - Citație. - Copia buletinului de identitate pe numele cet. Papiranschi Ivan. - Informație, potrivit căreia cet. Papiranschi Ivan declară că este proprietarul garajelor. - Certificatele din Registrul bunurilor imobile și contractele de vânzare-cumpărare pentru încăperile nelocative nr. 416, 417 și 418, situate în municipiul Chișinău, str. *****.*

Cu trimitere la acest aspect, instanța menționează că, fapta contravențională de la art. 179 din Codul contravențional nu incriminează deținerea în proprietate a unor bunuri neautorizate, ci acțiunile ilicite concrete de *executare a construcţiilor de orice categorie, a lucrărilor de modificare, reamenajare, consolidare şi reparaţie capitală a clădirilor şi edificiilor*.

La caz, până la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a identificat, că careva acte permisive în ce privește autorizarea efectuării de lucrări respective – de către făptuitor nu au fost prezentate.

Astfel, potrivit materialelor contravenționale, conform prevederilor art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, agentul constatator a efectuat acțiunile necesare în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei, a administrat și a colectat probe în ce privesc construcțiile existente până și după executarea lucrărilor, a stabilit cert care anume construcții efectuate fără autorizare cad sub incidența normei contravenționale.

În concluzie, cu referire la situația analizată supra, în cadrul examinării cauzei contravenționale, instanța de judecată a stabilit elementele de bază în această cauză care ar proba vinovăția lui Papiranschi Ivan.

În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de către agentul constatator. Astfel, de către agentul constatator, la materialele cauzei au fost anexate de probe întru confirmarea învinuirii aduse cet. Papiranschi Ivan.

Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina făptuitorului, instanţa a observat că în cauză s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator, prin probe certe.

De asemenea, CEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei” obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61).* Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei

[Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.),nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006].

Respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art. 179 din Codul contravenţional, din care considerente, fătuitorului i se va aplica o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 250 u.c., echivalent a 12 500 lei, ținând cont de prevederile art. 30 alin.(3) Codul contravenţional.

Instanța de judecată consideră că, aplicarea în privința lui Papiranschi Ivan a sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărimea stabilită, se impune a fi luată pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficiență principiilor enunțate în art. 2 din Codul contravențional, și anume, apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenţionale. Totodată, pedeapsa contravenţională stabilită va constitui un mijloc de corectare și de reeducare a făptuitorului, va restabili echitatea socială, precum și va preveni săvârșirea de noi fapte contravenţionale de către contravenienţi sau de alte persoane.

Cât privește propunerea agentului constatator cu privile la aplicarea măsurii de siguranță conform art. 439^6 Cod contravențional, demolarea construcției neautorizate, instanța de judecată constată că aplicarea măsurii de siguranță nu trece testul de proporționalitate dintre fapta comisă și pedeapsa aplicată, nefiind probat nici faptul că existența construcției respective aduce atingerea normelor de siguranță care să afecteze drepturile și libertățile unor terțe persoane. Or, lipsa autorizației de construcție la momentul edificării unei construcții nu întotdeauna creează premise pentru încălcarea dreptului de vecinătate prin influențe inadmisibile față de vecini, mai ales că, chiar dacă influențele inadmisibile apar pe parcursul timpului, soluționarea disputelor respective ține de competența instanței civile. Pe de altă parte, aplicarea unei măsuri de siguranță disproporționate față de consecințele și gravitatea faptei săvârșite de contravenient, este susceptibilă de a aduce atingere iremediabilă dreptului de proprietate al ultimului.

În susținerea poziției sale, instanța de judecată a reținut și Decizia Curții Constituționale nr. 33 din 29.03.2018 (în vigoare 29.03.2018) de inadmisibilitate a sesizării nr. 153a/2017 privind controlul constituţionalităţii articolelor 4394 litera b) şi 4396 din Codul contravenţional al Republicii Moldova nr. 218 din 24 octombrie 2008 (demolarea construcţiilor neautorizate ca măsură de siguranţă), Curtea statuând că, „deşi măsura demolării construcţiilor neautorizate este aplicabilă în cazul comiterii acestor contravenţii, incidenţa ei nu este determinată de existenţa răspunderii contravenţionale pentru fapta săvârşită, ci de existenţa stării de pericol relevată de acea faptă. Astfel, Curtea constată că demolarea construcţiei neautorizate nu are ca scop pedepsirea contravenţională a vinovatului, ci asigurarea ordinii publice prin prevenirea consecinţelor negative în cazul unor construcţii realizate cu nerespectarea prevederilor legii”.

La fel, în decizia Curții Constituționale nr. 174 din 07.12.2023 (în vigoare 07.12.2023) de inadmisibilitate a sesizării nr.237g/2023 privind excepţia de

neconstituţionalitate a articolului 4396 alineatele (1), (3) şi (4) din Codul contravenţional (demolarea construcţiilor neautorizate), Curtea a statuat că, „aplicarea măsurii de siguranţă a demolării construcţiilor neautorizate presupune o punere în balanţă a intereselor concurente, iar punerea în balanţă într-un caz concret reprezintă o competenţă a judecătorilor de drept comun. Referitor la articolul 28 din Constituţie, care garantează dreptul la viaţa privată, precum şi la articolul 46 din Constituţie, care garantează dreptul de proprietate, Curtea subliniază că le revine instanţelor de drept comun să constate incidenţa acestor drepturi în cazul concret pe care îl judecă şi să pună în balanţ

Astfel, reținînd faptul că construcția ridicată nu afectează careva drepturi ale terțelor persoane sau părții stradale, nu afectează structura de rezistență a garajului, fiind construită pînă la procurarea de către făptuitor Papiranschi, instanța va respinge această solicitare a agentului constatator, ca fiind neântemeiată și disproporțională față de dreptul de proprietate al contravenientului.

În baza celor expuse şi călăuzindu-se de prevederile art. art. 34, 394-395, 439^6 , art. 460, art. art. 461 – 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat cet. Papiranschi Ivan de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 179 din Codul contravenţional, aplicându-i-se astfel o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 250 (două sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 12 500 (doisprezece mii cinci sute) lei.

Se aduce la cunoștința lui Papiranschi Ivan că, în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o va plăti în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi, în aşa fel, se va considera că sancţiunea amenzii a fost executată integral.

Solicitarea agentului constatator privind aplicarea măsurii de siguranță conform art. 439^6 Cod Contravențional – demolarea construcţiei neautorizate - se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Preşedintele şedinţei,
Judecător, Elena Costiuc